10de Jaargang — Curaçao den 14n. October 1893 — N° 511

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN ONVERHOLEN OORDEEL.

De *Nord*, het officieel orgaan der Russische diplomatie bevatte den 10 September ll. een buitengewoon ernstige beschouwing over de brandende kwestie van den dag.

Zelden liet een officieel blad zich met zooveel nadruk, met zooveel juistheid uit over den vrede of oorlog in Europa.

"De beoordeeling der buitenlandsche bladen over de beteekenis van het bezoek van het Russische eskader te Toulon, — zegt het blad, — wordt natuurlijkerwijze beheerscht door politieke vooringenomenheid, vrij gelijk aan die, welke zich openbaarde ter gelegenheid van keizer Wilhelms laatste reis in Elzas-Lotharingen.

Tot nu toe schijnt het, dat deze manifestatie vooral in Duitschland en Oostenrijk een onaangenamen indruk hebben teweeg gebracht, te oordeelen naar de artikels voorkomende in de bladen van Berlijn, Weenen en Pest, die hun uiterste best doen, om aan te toonen dat er in den nationalen toestand geen verandering is gekomen en dat Rusland in het bijzonder er niet aan denkt om zijn afwachtende houding te laten varen.

Deze waarschuwing aan het adres van Frankrijk is minstens overbodig, wijl ieder zeer goed weet, dat het bezoek van het russische escader geen voorbode is van een oorlogsverklaring en dat de fransch-russische verstandhouding geheel en al defensief is.

Maar niet overbodig is de herhaalde bevestiging van die defensieve overeenkomst, die te Toulon wordt voorbereid en wier tijdigheid moeilijk kan betwist worden, sinds keizer Wilhelm II zich opgeworpen heeft als eenige verdediger van den vrede in Europa.

De feesten van Toulon hebben ten doel den volkeren, die geneigd zouden zijn, de grootspraak van de duitsche bladen voor ernst op te nemen, te herinneren dat er in Europa een verbond van onderlinge belangen bestaat en er krachten zijn, sterk genoeg om een tegenwicht te stellen aan het duitsche militairisme en de italiaansche grootheidswaanzin.

Dit in herinnering te brengen is allerminst overbodig en daarna kunnen wij rustig nagaan de ontwikkeling van den toestand, die de aanhangers van het Drievoudig Verbond uit internationaal oogpunt zoo bemoedigend achten. Op dit stuk is het zaak met alle aandacht, die de zaak verdient, de slingerpaden der Europeesche meening te volgen, die op het oogenblik wat van de wijs is, en te zeer geneigd, om een overdreven gewicht te hechten aan de oratorische ontboezemingen van duitschen Keizer. Toulon zal een tegenhanger zijn van Metz, zonder uit te dagen, maar ook, wat voortaan nutteloos is, zonder te ontzien."

Voor de eerste maal — commentarieert hier de *Moniteur de Rome* — spreekt een officieel russisch blad hier van een fransch-russische overeenkomst; tot nu was er slechts spraak van een onderling belang; de fout, die Italie beging, met zijn Prins naar Metz te zenden vond zijn bestraffing in Toulon. De Czaar zal het werk den keizer van Duitschland niet in handen geven. Hij gevoelt zich krachtig genoeg, om zelf den Europeeschen toestand te regelen. Inderdaad, een moed en zelfvertrouwen, dat op een enormen voortgang wijst. Wat is er geschied, dat Rusland zoo hoog zijn minachting uitspreekt en zich zoo dreigend tot het Quirinaal wendt?

„Arme Vorst! arm Italie! roept *de Nord* uit. Heeft uw kabinet om tot zulk een laag peil te dalen, den eenigen bondgenoot verstooten, die het streven der Irredentisten had kunnen verwezenlijken, door aan Italie ten noorden en ten oosten zijn ware en natuurlijke grenzen te schenken.

Het Drievoudig Verbond waarborgt Italie het bezit van Rome, maar dit bezit is in den grond der zaak niets meer dan een bezetting, zoolang de bondgenooten van Italie den Paus de berusting in het *fait accompli* niet hebben ontrukt.

Zou het Drievoudig Verbond Italie steunen in een eventueel conflict met den Paus, beschouwd als een godsdienstige macht? Dit is een andere vraag, en Italie zou weldoen deze goed te overwegen, voor het zich geluk wenschte met de veiligheidswaarborgen, die het drievoudig verbond het aanbiedt.

In werkelijkheid zijn de feesten van Metz, die een soort van uitdaging moesten zijn aan Frankrijk, door den drang der omstandigheden, voor Europa een rede tot gerusttstelling geworden. De vernedering het huis van Savoye en Italie door den opvolger der Germaansche Cesars bezorgd is te gevoelig, dan dat Frankrijk er nog den verzekering van zijn algeheele minachting zou hebben bij te voegen, die het opgevat heeft door het drijven zijner vijanden, dat te Rome begonnen en te Metz werd voortgezet."

Is dit duidelijk genoeg? vraagt hier de *Moniteur* verder. Wanneer een Mogendheid van den eersten rang, wanneer een kabinet, dat zijn woorden en daden in de weegschaal zijner verantwoordelijkheid weegt al dus spreekt, schijnt het dat Europa voor groote verwikkelingen staat. Maar Rusland heeft het zelf bewustzijn zijner kracht en het spreekt slechts zoo uit de hoogte om een gevaarlijke uitdaging te voorkomen.

Voor het eerst kiest Rusland hier partij in de Romeinsche quaestie. Vroeger ontzag het Italië, het liet zich niet zien. Nu werpt het den sluier af, waarachter het zich verborg. Het schijnt eindelijk te begrijpen, dat de zaak van de H. Stoel het brandpunt is van alle europeesche verwikkelingen.

Met dit verloop van zaken mag de Paus zich gelukwenschen. Met een rustig hart kan hij de toekomst te gemoet zien. Ook Frankrijk, meent de *Nord*, mag met zekerheid de dingen afwachten, die komen zullen.

"In den toestand, waarin de laatste verkiezingen het geplaatst hebben, hangt het slechts van het ministerie af, die krachtige regeering te zijn, zooals alle vrienden der Republiek haar wenschen. De uitspraak van het algemeen stemrecht heeft den te volgen regeeringsvorm boven allen twijfel verheven: nu komt het er op aan uit dit bewijs van vertrouwen, al het voordeel te trekken, dat daarin gelegen is. Het ministerie hebbe een hooger doel, dan alleen zijn leven te rekken."

Een juiste bemerking. Rusland heeft evenzeer als het Drievoudig Verbond in de stemmingen van den 20 Augustus en den 3 September ll. een waarborg gezien voor de politieke eenheid en een bekrachtiging van den republikeinschen regeeringsvorm. Van daar ook de aanval der vijanden van Frankrijk op den Paus; vandaar ook, als tegenhanger, de voldoening van Rusland. De aanstaande feesten te Toulon zullen tegelijkertijd een verheerlijking zijn van Frankrijk daarbuiten en vreugdevuren daarbinnen ter viering van den herkregen vrede. Met dankbaarheid zal het in dat uur den Paus herdenken, die het dien gelukkigen uitslag heeft bereid.

EEN REDDING.

Het was omstreeks 4 uren in den namiddag van Dinsdag 22 Aug. 1893, op 46 graden 23 minuten N. B. en 47 graden 35 minuten WL., dat onder een groepje heeren op het promenadek van de *Maasdam*, van New-York naar Rotterdam, een passagier, de heer Louis Apol, de bekende kunstschilder van 'sHage, eensklaps uitriep: "Een bootje met menschen in zee!" Als een electrische vonk verspreidden zich deze woorden over het schip. Een bootje! Waar? Ik zie niets! Wel daar! recht voor ons uit! ziet, daar is het weer, twee of drie menschen zitten er in! Algemeene beweging! — Allen, de 1e, 2e en 3e klasse, zijn in een oogenblik aan dek, de echte en ingebeelde zeezieken vergeten hun naren toestand

FEUILLETON

UN PROPINA

Doenamentoe di propina of tal jamado fooi, a haja su nomber for di promer koe nos tempoe i koe ta debe su nomber, manera Alexander Dumas ta conta; di un cocheroe italiano.

Dumas ta participa tocante esai es sigiënte:

Prins C. a jega Livorno coe su Mama i un sirbiente aleman, mescos koe toer biageronan koe jega Livorno, el a busca també unbé na medio, — tabata den tempoe koe sjersnan di diligencia i sjers publico no tabatin node ainda di doena lugar na ferrocarilnan — pa sali for di Livorno.

Huurdornan di sjers a haja sabi di cargadornan koe a hiba su bahulnan na un hotel, koe nan tabatin di haci coe un prins. P'esai nan a pidié diez-dos piaster na lugar di diez; i e prins di su parti, lugar di bider nan cincoe, a bisa: "Ta bon, lo mi doena bo diez-dos piaster; ma mi no kier haja mi cabez fadar cada bez di cocheroenan pa un fooi, esai bo mes mester regla cuenta coe nan." E proposito-ai a ser aceptá; e prins a paga diez-dos piaster i sjers a sali na galopi. Tabata nueb'or di mainta, segun su cálculo e prins mester a jega pa tres of cuat'or na Florencia.

Un poco for di Livorno cabainan a coeminza ta mengua nan coerimentoe i camna pasoe a pasoe; naturalmente esai no a gusta e prins, el a saca cabez for di portier i grita:

Avanti! avanti! tirate via:

"Cuantoe fooi bo ta doena?" e cocheroe a puntra.

"Ta kiko bo ta maha coe fooi?" e prins dici, mi a doena bo sjon diezdos piaster, bao di condicion, koe el 'ta percura pa sobrá."

"Tocante fooi, esai no ta toca mi sjon," e cocheroe a respondé; "cuantoe lo bo doena?"

"Ni un cent chikitoe; mi ta paga."

"Pues, excelencia, anto lo nos bai un pia un pia."

"Kiko bo di, un pia un pia? bo sjon a acepta di hiba mi den seis ora na Florencia."

"Oenda bo bewijs ta?" e cocheroe a puntra.

"Mi bewijs? mi mester tin un bewijs p'esai?"

Bo ta comprendé masjar bon, koe si bo no tin bewijs, anto bo no por forza mi."

"Kiko! mi no por forza bo?" e prins dici.

"No, excelencia."

"Wel, esai lo nos mira."

"Net esai lo nos mira," e cocheroe a repiti masjar trankil.

"Frans," e prins di na alemán coe su criar, "doena e porcaria-ai un bon sota."

Frans a baha for di sjers, cohé e cocheroe, bahé for di sjers i coe pechoe duroe di Alemán el a galopié; caba el a bolbé boeté ariba i el mes a bai sinta mescos i moenstré camina coe un *Vorwaerts* demonjá. Ma e castigoe-ai no a juda muchoe parcé, pasobra e cocheroe a larga cabainan camna mas flogo koe promer. E prins, mirando koe no tabatin ningun manera di haci coe e homber a combencé koe toch un ora el mester a jega, camina el mester tabata, a hala su mama pa bai sosega un poco i el mes a doena egempel.

Alafin nan tabata na Pontedesa i nan a haci camina di Livorno na Pontedesa den seis ora na lugar di den cuater. E cocheroe a pidi e prins di baha i participé, koe nan mester a troca sjers.

"Ma," e prins dici, mi a paga bo sjon diez-dos piaster bao di condicion espres koe lo no troca sjers."

"Oenda bo bewijs tá?" e cocheroe a puntra.

"Ma bo sabi masjar bon koe mi no tin?"

"Wel, si bo no tin bewijs, anto lo nos troca sjers."

E prins a haja gustoe di baha el mes bai bati e homber, ma na cara di hendenan, koe tabata rondona sjers, el a mira, koe no tabata combini. P'esai el a baha; nan a baha su bagage i despues di warda casi un ora, a bini un sjers bieuw kibrá coe dos cabai bieuw mancaron.

Den otro circumstancia, e prins koe tabata mes mân los koe un gran cabajero considerable, lo a doena sin duda un bon fooi, ma el tabata corda, koe na e caso-ai di keda coe su proposito di no doena fooi, el mester a keda. El a drentá, i como e cocheroe nobo a informa koe su Excelencia no tabata doena fooi, el a parti pasoe pa pasoe bao di harimentoe general di miradornan.

Ma hende no por a exigi, tampoco koe e cabainan gastar lo camna mas duroe. Té despues di seis ora e prins a jega Empoli.

Asina nan a drenta Empoli, e cocher

alles leunt aan bakboordzijde over de verschansing, en aller oogen staren in angstige verwachting naar een punt, hetwelk hoe langer zoo duidelijker wordt.

Nog maar 50 meter verwijderd, nadert het steeds meer en meer, doch niet geregeld, niet *linia recta*, want nu eens verheft het zich hoog op den kop eener reusachtige golf, om bliksemsnel weer te verdwijnen in de diepte en eenige minuten onzichtbaar te blijven.

Nu is het zeer nabij, — nu zien allen duidelijk een kleine sloep, die door twee mannen met de grootste inspanning tegen de zee in evenwicht wordt gehouden, door hard te roeien.

Zij roeien op de *Maasdam* aan.

De commandant Potjes, die boven op de brug kalm staat toe te zien, laat nu het roer snel over aan stuurboord leggen — zoodat de sloep zeer nabij aan de lijzijde van de *Maasdam* nadert.

Dit was een vreeselijk oogenblik, aller oogen zien op nauwelijks 6 meter afstand de twee uitgeputte mannen en hun kleine open sloep, welke reeds halfvol water staat, worstelen tegen de onstuimige zee.

Een hoeveelheid versche visch in het vaartuigje bewijst hun beroep; zij zijn visschers.

O God! daar gaan zij naar de diepte — een golf heeft hen vlak voor ons oog onzichtbaar gemaakt, doch neen — daar — daar komen ze weer boven, en door een commando van den gezagvoerder, om spoedig met volle kracht achteruit te stoomen, werd de oppervlakte van het onrustige water langs de zij van het schip plotseling stil — en heeft men gelegenheid hun een eind touw toe te werpen, hetwelk, gelukkig, door den voorste gegrepen werd.

Doch de angst van de toeschouwers had zijn toppunt nog niet bereikt, — de voorste man in de visscherssloep was, terwijl de tweede steeds hard roeide om het evenwicht te behouden niet bij machte het touw vast te houden en aan de sloep te bevestigen; het ontvelde hem de handen en trok hem door de kracht van den golfstroom bijna uit de sloep; elke seconde meende men dat de ongelukkigen er uit zouden worden geslingerd.

Met een laatste krachtinspanning gelukte het hem eindelijk, geholpen door zijn makker, het touw aan de sloep vast te maken, die nu door de schepelingen van de *Maasdam* werd langs zij getrokken naar de inmiddels uitgehangen stormladder.

Doch de uitgeputte man met de brandende, ontvelde handen had niet meer de kracht zich tegen de trap op te werken, en bleef halverwege beweegloos steken. Op dit hachelijk oogenblik, terwijl het stille water langs zij weder in beweging was gekomen — klauterden als acrobaten zes matrozen van de *Maasdam* naar beneden, drie aan weerszijden van de stormladder, en met een hand zich vasthoudende en half hangende, grepen de wakkere mannen den stakkerd aan en beurden hem hooger op tot aan de verschansing, waar hij door veel handen werd aangenomen; ook den tweede werd hulp verleend en onder een daverend applaus aan boord gezet.

De twee geredden wierpen een weemoedigen blik naar hun nog drijvende sloep, welke aan de zee werd overgelaten. — een onnoozele juffrouw uit de tweede klasse, die de sloep met visch langs zij gezien had, meende dat die menschen kwamen vragen of er versche visch noodig was vandaag.

Bij een onderhoud met den eersten officier, den heer Heine, bleek dat de geredden Franschen waren. Zooals men weet, verlaten de groote visschersvaartuigen voor de kabeljauwvangst den 1sten Mei het Fransche dorp St. Malo, nabij Brest, om 1 Sept. terug te keeren. — de visch die aan den haak wordt gevangen, wordt aan boord gezouten en in vaten gekuipt. De vangst heeft veelal plaats in de nabijheid der Newfoundlandsche banken — en wel in kleine sloepen, welke bij rustige zee, aan een lijn met het groote schip verbonden, zich op eenigen afstand daarvan verwijderen.

Door een opkomenden sterken wind en stroom was deze boot van de lijn losgeraakt en afgedreven: beide mannen hadden bij hevigen zuidwestenwind 26 uren onder aanhoudend roeien getracht hun schip te vinden, toen zij (zonder te weten hoe ver reeds afgedreven door den golfstroom) de *Maasdam* ontmoetten.

De beide niet zeer jonge mannen, met hunne zwarte, reeds grijzende haren en baarden, blootsvoets en geheel doornat van het zeewater, wekten de algemeene deelneming op. Het eerst wat den stakkerds op den Hollandschen bodem werd toegediend, om een beetje op te knappen, was .... een glaasje onversneden klare, hetwelk zij eenigszins aarzelend, en na het eerst beroken te hebben, in één teug ledigden.

De heer Potjes liet nu de schipbreukelingen van droge kleeding en logies voorzien, terwijl van verscheiden passagiers aanbiedingen van schoenen, pantalons enz, werden gedaan; veel tranen hebben als paarlen in vrouwenoogen geschitterd, als tolken van het gevoel dat in de medelijden harten klopte.

Onmiddellijk werd door een der passagiers een collecte gehouden, en hij had de aangename voldoening, van de 1ste en 2de klasse passagiers ruim 400 frank in te zamelen. Wegens bekomen kneuzingen en uitputting werd de man met de ontvelde handen in het scheepshospitaal verpleegd. De wind steeg tegen den avond nog heviger op, en in den nacht van 22 Augustus stond de zee vreeselijk hol; de beide aan boord genomenen waren dus van een wissen dood gered.

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 4 dezer maand N°. 619 is, met ingang van 1°. Januari 1894, voor den tijd van drie jaren eene commissie van schatting der grondeigendommen op dit eiland benoemd, bestaande uit de heeren J. H. R. Beaujon, J. H. M. Ellis, J. P. E. Gorsira, M. B. Gorsira, J. A. de Haseth Pfz., A. B. Jesurun, J. A. Jones, J. V. Maal en M. de Sola.

—

Ter vervanging van de heeren J. A. Jones, J. V. Maal, en A. B. Jesurun, die verhinderd worden bovenbedoelde benoeming aan te nemen, zijn respectievelijk bij Gouvernements beschikkingen dd. 9, 10 en 12 dezer maand N°. 629, 632 en 638 benoemd de heeren J. S. Joubert, J. J. Pietersz en A. Henriquez.

—

Bij al de donkere veronderstellingen, die over het uitblijven van de *Caracas* de ronde doen, verblijdde ons de opheldering hieromtrent gisteren avond door de *Curaçaosche Courant* gegeven, die menigeen niet weinig zal gerust gesteld hebben.

"Het stoomschip *Caracas*, schreef dit blad, dat den 11n. dezer alhier uit *New-York* werd verwacht, is nog niet aangekomen. Waarschijnlijk zal het eenige schade aan de machine hebben bekomen, waardoor het bereiken van Curaçao in 6 dagen als gewoonlijk onmogelijk wordt gemaakt.

—

Over de ontvangsten en uitkeeringen der Tramvia — die onder het beheer van den actieven eigenaar, de heer Perret Gentil reeds een paar flinke veranderingen heeft ondergaan — ontvingen wij de volgende mededeeling:

De 10% bruto opbrengst over van de maand September bedraagt ƒ 59.40, waarvan:

25% aan de Protestantsche armen
25% " alivio del Pobre
25% " " Roomsch Kath. armen.

Dit laatste beloopt ƒ 14.85 die door Mgr. H. A. M. Joosten in dank zijn ontvangen.

Tevens werd hiervan uitgekeerd:
12½% aan het Weeshuis te S. Rosa, die tevens met dankzegging door den Direkteur R. P. H. Frie in ontvangst zijn genomen; en
12½% voor het Bedelaarsfonds.

—

Zooeven ontvangen wij bericht, dat de heer J. Price, distriktmeester in het 2e. distrikt, onverwacht de droevige tijding heeft ontvangen van het overlijden van zijn jongsten zoon, *Michael R. Price*, te Puerto Cabello. Die slag treft de achtingswaardige familie te zwaarder, wijl de overledene zelf nog jeugdig en slechts twee jaar gehuwd was met Mej. C. Schotborgh, uit 'sHage, die hij in diepe droefheid met zijn eenig kind achterlaat.

Wij deelen te meer in de smart der familie, wijl wij beseffen, wat zij in dien zoon verliezen. Rechtschapen, trouw, ijverig, was hij bij ieder geacht en bemind. En als een bewijs van zijn menschlievend hart moge gelden, dat hij onlangs met zijn vrouw en zijne zuster *Luoie Price* uit eigen beweging een collecte hield onder de kooplieden van Puerto Cabello, ten behoeve van een onzer weldadige instellingen.

Voor dien rechtschapen wandel zal hij voorzeker zijn loon hierboven ontvangen.

De geachte familie Price bieden wij de betuiging onzer innige deelneming aan.

—

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Eudocia de Cortisser, G. A. Fron & C°., Cecilia Gonzalez, Francisco Urdaneta F. Maria C. de Angela y C, Gaspar Monsanto, Angela G. de Obregon, Luis Carlos Riverra, Manuel Perez, Miguel Gabriel, Carlos Monagas, José Manuel Baptista, Anita Luto, E. Marchena.

Niet voor verzending vatbaar de navolgende ongefrankeerde drukwerken geadresseerd aan: Camilia Parra, te Maracaibo, Leonie de Sola, te Barranquilla, en A. E. J. van den Brandhof op Bonaire.

NEDERLAND.

— Mgr. Bovieri, auditeur bij het pauselijk gezantschap in den Haag, die een nieuwe bestemming krijgt, zal met October zijn functie bij de Internuntiatuur neerleggen en naar Rome terugkeeren.

— Den 15n Sept. had in het park van het paleis Het Loo een tuinfeest plaats, ter eere van de verjaring van koningin Wilhelmina, het dienst-personeel met hunne vrouwen en kinderen aangeboden. Het talrijk publiek — ruim 400 personen — amuseerde zich kosteloos. De heer M. P. Okhuysen, van Rotterdam, wien de leiding van het feest was opgedragen, had dan ook voor een waar feestprogramma zorg gedragen.

Dat de verschillende nummers met groote handigheid werden uitgevoerd, behoeft geen betoog. Zij werden door muziek-uitvoeringen afgewisseld. De feestgenooten konden zich te goed doen aan een overvloed van van chocolade, limonades, bier, gebak, enz., terwijl voor de mannen de sigaren niet ontbraken.

HH. MM. de Koninginnen en de vorstin van Bentheim met hare kinderen woonden een gedeelte van het feest bij. Hoogst voldaan en in opgewekte stemming keerden de genoodigden huiswaarts.

Te 's Gravenhage is voor Hare Majesteiten en de genoodigden bij de plechtige uitreiking der vaandels wordt in het Malieveldaan de zijde van de groote toegangslaan tot het Bosch een tribune opgesteld.

Tot bijwoning van de plechtigheid zullen o. a. uitgenoodigd worden de leden van het corps diplomatique en de ridders der Militaire Willemsorde alhier.

Bij gelegenheid van de vaandeluitreiking en wegens de tegenwoordigheid der Koninginnen, zal in het Malieveld de koninklijke standaardvlag geplaatst worden.

— Reeds om drie uur Maandagmiddag 17 Sept. stond in de Rijnstraat en

---

a stop su wagen para i jegando dilanti porta, el dici coe prins:

"Bo excelencia ta pasa anochi aki."

"Kiko, pasa anochi aki! Nos ta na Florencia anto?"

"No, excelencia, nos ta na Empoli, un ciudad chikitoe masjar agradabel."

"Mi a paga bo sjon diez-dos piaster pa hiba mi na Florencia i no na Empoli. Mi ta bai pasa anochi na Florencia i no aki, bo ta tendé?"

"Ma bon, oenda bo bewijs tá, excelencia?"

"Mira homber, bai fierno coe bo bewijs."

"Bo excelencia no tin bewijs?"

"No."

"Ta bon," e cocheroe di subiëndo su sjers atrobé.

"Ta kiko bo di?" e prins a grita.

"Mi di ta bon, e cocheroe di i manda sjwiep riba su Rossinantnan.

Cajanan tabata jen di hende i casnan tabata iluminá. Riba marché hendenan tabata balia na gustoe.

Net e prins tabata sinta mira toer esai na su gustoe, ora el a ripara di repiente, koe el tabata drenta un sorto di marché i koe sjers a keda para.

"Na oenda nos tá?" e prins a puntra.

"Den remision di posada, excelencia."

"Pakiko den remision?".

"Pasobra ta mas liger pa troca cabai."

"Sigi anto noema, pura un poco," e prins dici.

"*Solido*," e cocheroe a repiti.

E prins a experimenta caba, koe tabatin palabra na Italiano, koe el no por a confia, como ordinariamente nan tabata nifica parcé contrario di loké el tabata spera. Mirando koe nan tabata los cabai, el a sera portier i spera coe paciencia. Ma despues di a warda mei ora, el a saca cabez na bentana i grita:

"Tendé, com ta para boso?"

Ma el no a haja contesta.

"Frans!" e prins a grita, "Frans!"

"Kiko bo ta desea?" e criar a puntra spiertando.

"Pero, ta na oenda nos ta?"

"Mi no sabi, excelencia."

"Kiko, bo no sabi?"

"No, pasobra mi a pega sonjo,"

"O, mi Dios!" e prins a grita spantar, "sigur nos ta den un cueba di brigan!"

"No," Francisco dici, "nos ta den un remision."

"Pues, habri porta anto i jama un hende," e prins di coe su criar.

"Porta ta serar," el a respondé.

"Ora e prins a tendé esai, el a boela for di sjers, poerba coe violencia di habri e porta, i grita coe toer su forza pidi auxilio, ma ningun a jega. E prins a comprendé, koe nan no kier a tendéle, i como el no tabata spanta pa un rumor chikitoe, el a bolbé drenta sjers, boeta su pianan riba un banki dilanti di djé i despues di a carga su pistool, el a jama su mama bonochi; Frans a haci mescos riba su asiento; solamente princesa a keda lamantar.

Anochi a pasa sin strobamentoe, i mainta pa siet'or porta di remision a habri i un cocheroe coe dos cabai a parcé.

"He! no tin biagero aki pa Florencia?" el a puntra masjar sustá.

E prins a boela sali for di sjers, i lo el a carga e droga coe mep, si el no a mira, koe tabata un cocheroe nobo.

"Na oenda e cocheroe koe a trecé nos aki, ta?" el a puntra bleek di rabia.

"Peppino, bo excelencia ta meen?"

"E cocheroe di Pontedesa?"

"Si, ta Peppino."

"Wel, na oenda Peppino tá anto?"

"El a bai atrobé."

"Kiko bo di, bai tas atrobé?"

"Si, sigur. Como tabata fiesta na Empoli, nos a bebe i balia henter anochi i awé mainta, un ora pasá, el bisa mi:" Gaëtano, cohé cabainan i den remision di "Gouden kruis" lo bo haja dos biagero i un criar; toer cos ta pagar, fuera fooi. Es ora-ai mi a puntré ta com esai por a toema lugar, koe nan a larga biagero pasa anochi den remision. El dici: ta Ingles i nan ta prefera mas di droemi den nan sjers koe riba nan cama. Como mi tabata sabi, koe Inglesnan ta masjar raar sorto di hende, mi a keda masjar sosegar i nos a bebe ainda un grack i awor, atá mi aki, manera bo ta mira."

"Wel, anto bo ta sija cabainan liger," e prins dici "i si den tres ora nos ta na Florencia, bo ta haja un piaster pa vervaltji.

"Den tres ora?" e cocheroe dici admirá, "awor koe bo ta papia di un piaster pa vervaltji, anto nos ta aja den dos ora."

"Dios bendiciona bo, bon homber!" e princesa dí.

E cocheroe a tené su palabra; pa siet' or nan a sali for di Empoli i pa nueb'or el a baha riba plentji di Trinidad na Florencia. El a toema net binti cuater ora pa jega di Livorno na Florencia.

omgeving een talrijk publiek de aankomst van HH. MM. de koninginnen, terugkeerenden van Het Loo, af te wachten. De Vorstinnen stapten om 3 u. 51 min. uit den koninklijken trein van de Staats-spoorwegmaatschappij, begeleid door een drietal heeren van de directie, aan het station alhier af, en vonden toen op het plankier te Harer verwelkoming aanwezig de groot-officieren van het koninklijk huis, generaal graaf Dumonceau, generaal jhr. Verspijck, baron Du Tour van Bellinchave, opperceremoniemeester; baron Van Nagell van Ampsen, opperstalmeester; baron Van Pallandt van Oud-Beijerland, opperjagermeester; wijders den ministers van Buitenlandsche Zaken, van Marine en van Financiën; den commissaris van H. M., mr. C. Fock; den burgemeester mr. Roest; den gouverneur der residentie luitenant-generaal van Helden, den kolonel plaatselijken commandant J. Verspijck en den stalmeester baron Bentinck. Nadat de Koninginnen allen hadden gegroet, namen zij door het hofsalon onmiddelijk den weg naar een gesloten hofrijtuig en reden, onder de hoera's der in de Rijnstraat in twee dichte rijen geschaarde menigte, naar het paleis, van welks gevel bij het naderen HH. MM. de koninklijke standaardvlag werd geheschen.

Koningin Wilhelmina vertoonde zich op de eerste verdieping nog eenige oogenblikken aan het tegenover het paleis verzamelde publiek. Ook de straten, die HH. MM. passeerden, waren met belangstellenden bezet, aan velen waarvan het welvarend uiterlijk der jonge Koningin in het oog viel. De Regentes droeg donkere en de koningin lichte rouwkleeding.

— Den 14 Sept. bood de minister van Koloniën, baron Van Dedem, in het Hotel *Den Ouden Doelen* den benoemden gouverneur-generaal van Ned.-Indië, bij gelegenheid van zijn aanstaand vertrek naar de Koloniën, een afscheidsdiner aan.

Met den gast en den gastheer waren in de ruime eetzaal van het hotel aan tafel vereenigd al de ministers, behalve die van Waterstaat, die zich met verlof te Heildenberg bevindt; voorts de oud-gouverneurs-generaal Van Lansberge en Jacobs; de vice-president van den Raad van State, jhr. mr. Van Panhuijs; de oud-minister van Koloniën Fransen van der Putte en Sprenger van Eyk; de president van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en de leden van de beide Kamers de heeren J. van Gennep, Pijnacker Hordijk, Kielstra, Land, Schaepman, Van Houten, Mees en Cremer; de raad-adviseur bij het departement van Koloniën, de refendarissen aan dat departement enz.

De minister van Koloniën bracht den eersten dronk uit op het wel zijn van HH. MM. de Koninginnen en een tweeden toost op den behouden overtocht en aankomst van den gouverneur-generaal, met den wensch tevens, dat door zijn beleid en beheer over 4 jaren, wanneer — naar hij hoopte — H. M. de regeering zal hebben aanvaard, de Indische gewesten een parel te meer zouden zijn geworden aan de Kroon.

De opperlandvoogd bedankte en hoopte de goede verwachtingen, van zijn bestuur gekoesterd, niet te zullen beschamen.

— Zaterdagmiddag, 16 Sept. heeft de benoemde gouverneur-generaal van Ned.-Indië, jhr. Van der Wijck, Den Haag verlaten, ten einde via Bazel naar Genua te reizen en aldaar aan boord te gaan van het stoomschip *Prins Hendrik*, dat hem naar zijn bestemming zal voeren.

De Opperlandvoogd werd vergezeld van zijn echtgenoote en twee dochters, aan wie in de wachtkamer van het Staatsspoorstation door vrienden en kennissen bloemruikers werden overhandigd.

De wachtzaal 1e klasse was bijna geheel gevuld met autoriteiten, meerendeels hooggeplaatste Indische burgelijke ambtenaren en militairen, die zich verdrongen om den vertegenwoordiger van de Koningin in de koloniën een afscheidsgroet te brengen.

De heer Van der Wijck werd dan ook het half uur, gedurende hetwelk hij vóór het vertrek van den trein in het station aanwezig was, van vele zijden begroet en als het ware met handdrukken overstelpt.

Ieder uit de talrijke schare, die afscheid kwam nemen, op te sommen ware ondoenlijk. Uit den breeden kring worden slechts vermeld in de eerste plaats de minister van Koloniën, die bijna voortdurend aan de zijde van den op zijn voordracht benoemden opperbestuurder stond, voorts de ministers van Buitenlandsche en Binnenlandsche Zaken, van Marine en van Oorlog; verschillende leden van de Staten-Generaal, o. a. de vice-admiraal Van Alphen, de heeren Cremers, van Gennep, Kielstra, Cremer, Pijnacker Hordijk, de griffier en de commies-griffier van de Eerste Kamer; verschillende oud-directeuren van bestuur in Ned.-Indië; gepensioneerde en met verlof h. t. l. aanwezige bestuurshoofden; de oud-ministers Taalman Kip, Grobbée en Havelaar; het lid der Indische Rekenkamer, de heer Sol; de hoogleeraar bij de Indische instelling Spanjaard; de meeste referendarissen en onderscheidene ambtenaren bij het departement van Koloniën, benevens bestuurders en leiders van de Indische vereenigingen o. a. de president van het Indisch Genootschap.

Ook eenige generaals van het Indische leger waren tegenwoordig.

Deze geheele drom van belangstellenden vergezelde den Gouverneur-generaal tot aan den trein, en toen deze zich in beweging stelde en jhr. Van der Wijck aan het geopende portierraam met den hand groette, wuifden allen hem met de hoeden na of riepen hem een tot weerziens toe.

— De sloep van Hr. Ms. ramschip *Schorpioen*, die, wanneer het schip te Nieuwediep ter reede vertoeft, elken middag de passagierende schepelingen naar den wal brengt, is Woensdagmiddag vóór de haven door de vertrekkende Texelsche poststoomboot *Ada van Holland* overstoomd. Alle personen, die zich in de sloep bevonden, geraakten te water en liepen groote kans te verdrinken. Gelukkig waren eenige andere sloepen van de overige ter reede aanwezige oorlogsschepen in de nabijheid; deze snelden terstond toe en dank zij deze spoedige hulp, konden alle drenkelingen, meer dan 30 in getal, gelukkig worden gered. De toestand van geen hunner moet bezorgdheid baren. Onder hen, die in de sloep waren, bevonden zich ook de officier van administratie en de schipper van de *Schorpioen*.

BUITENLAND.

Rome. — Ruim eene maand geleden outving de Paus een Latijnsche brief van Prins Max van Saksen die daarin Z. H. zijn voornemen mededeelde, in den geestelijken stand te treden en daarop den Pauselijken zegen verzocht. Leo XIII heeft in een eigenhandig onderteekend schrijven van antwoord den prins zijne vreugde over dit besluit uitgedrukt en hem zijnen zegen gegeven. Een heer uit de dagelijksche omgeving des Pausen heeft Z. H. later het portret van den prins in eene aflevering van de *Alte und Neue Welt* getoond, waarin Z. H. veel behagen man.

— Eenige dagen geleden heeft Z. H. de Paus eenige officieren der Palatijnsche garde in bijzonder gehoor ontvangen. De H. Vader beantwoorden hunne huldebetuigen, met zijne dank uit te spreken voor de opoffering en de getrouwheid, die de Palatijnsche garde steeds jegens den H. Stoel aan den dag legt.

„De tijden zijn slecht," voegde Z. H. er bij, „maar die, welke ons in de toekomst wachten, zijn nog slechter. Ik heb mijne zaak en die der Kerk in de handen van God gesteld; maar ik heb ook vertrouwen in u en in de kinderlijke liefde van al de Romeinen!

— Op 19 December aanstaande viert de H. Vader de 40e verjaring van zijn kardinalaat. De Katholieken van de geheele wereld zullen op dien dag God bidden, opdat Hij het doorluchtige Hoofd der H. Kerk nog lang in het leven beware.

— De verschillende katholieke vereenigingen te Rome maken groote toebereidselen om dien dag plechtig te vieren. Het H. Collega heeft het voornemen om dezen dag op bijzondere wijze te herdenken door de aanbieding van een geschenk, gegeven door alle Kardinalen gezamenlijk.

— Het geschenk dat Leo XIII aan de Koningin-Regentes van Spanje, gedaan heeft met het paleis Altemps, moet beschouwd worden als een bewijs van de dankbaarheid des Pausen voor de hem officieel aangeboden gastvrijheid in Spanje voor het geval dat de revolutionaire omstandigheden hem zouden noodzaken de H. Stad te verlaten.

— Het zal den Nederlandschen Katholieken en bijzonder dien, welke deelgenomen hebben aan de jongste Nederlandsche bedevaart naar Rome, genoegen doen, te vernemen, dat hun initiatief tot het zenden van eene deputatie naar de Pauselijke jubilé-feesten te Lourdes door de Curie zeer op prijs wordt gesteld. Dit blijkt trouwens ook uit een telegram over genoemde feesten, voorkomende in den *Osservatore romano* van 10 dezer, en dat, naar ik verneem, van een hooggeplaatst geestelijke afkomstig is, welke depêche onder de verschillende delegatiën die van „Holland" op de eerste plaats noemt.

— Onder den toevloed van eene groote menigte is op een brug in den omtrek van Guimarais het standbeeld van Paus Pius IX onthuld.

Duitschland. — Zijn laatste ziekte heeft vorst Bismarck sterk aangegrepen. Behalve aan zijn gewone heupjicht leed hij ook aan een maagziekte. Nu is echter alle gevaar geweken. Gedurende het bezoek van den hertog van Edinburg aan Kissingen viel de vorst, die in gezelschap van drie engelsche dames een pasteibakkerswinkel bezocht, flauw. Een duitsch meisje, dat hem niet kende, schudde hem flink heen en weder, waarop de prins spoedig bijkwam. Een zeer bekwaam geneesheer merkt naar aanleiding daarvan op, dat de vorst waarschijnlijk zijn krachten overschat had en de behandeling wellicht wat al te krachtig was geweest. Hij weet daaraan Bismarck's plotselinge ongesteldheid.

— Bij het eind der legermanoeuvres in den Elzas had er te Colligny, zoo verhaalt het *Journal d'Alsace*, een aardig voorval plaats.

Keizer Wilhelm had met Generaal Haeseler gewed, dat hij hem en de door hem aangevoerde legerafdeeling zou gevangen nemen. De generaal antwoordde zeer hoffelijk dat dit best mogelijk zou zijn, met het oog op de hooge tactische kennis van den keizer. Maar 's nachts bracht de generaal ongemerkt zijn troepen in een andere stelling en toen den volgenden morgen het gevecht begon, werd de keizer met zijn geheele divisie door generaal Haeseler ingesloten en tot overgave gedwongen.

Engeland. — De zaak van het cordiet-schandaal is in het Engelsche Lagerhuis te berde gekomen.

De heer Hanbury stelde voor, de begrooting van oorlog met 500 pond sterling te verminderen, bij wijze van afkeuring, dat sir Frederick Abel en prof. Dewar van hunne positie als leden der koninklijke commissie misbruik hadden gemaakt om de hun toevertrouwde geheimen van de rooklooze buskruitsoorten ten eigen bate aan te wenden.

Hanbury verzekerde, dat Abel en Dewar het type Maxim hadden afgekeurd, daar het nitroglycerine bevatte; en hun eigen cordiet bevat meer nito-glycerine dan eenige andere kruitsoort. Voorts heeft het gouvernement op aansporing van den departementalen ambtenaar Anderson ter vervaardiging van het cordiet machines aan gekocht van eene maatschappij, waarvan Anderson deel uitmaakt. De minister beweerde, dat Anderson uit die maatschappij is getreden; toen hij ambtenaar werd, maar Hanbury verklaarde, dat Anderson zijne aandeelen op naam zijner vrouw en van andere familieden had doen overschrijven.

De heer Campbel Bannerman, minister van oorlog, antwoordde, dat de heer Nobel aan Abel en Dewar een proces had aangedaan wegens schending van zijn octrooi. Men moet den uitslag daarvan afwachten. Valt dit ten gunste der gedaagden uit, dan hadden zij het recht hun octrooi aan België en Duitschland te verkoopen.

De Kamer verwierp het voorstel-Hanbury tot vermindering der begrooting van oorlog.

Belgie. — De grondwetsherziening is eindelijk 15 September afgeloopen; na drie jaren van twisten, tobben en onderhandelen heeft de Constituante volgens het juiste woord van den heer Woeste een mislukt werk geleverd. De Katholieken hebben gestemd, niet uit overtuiging maar om de regeering te redden; hunne beginselen hebben zij prijs gegeven en het algemeen stemrecht cadeau gekregen; de radicalen hebben veel gewonnen maar hadden meer gewenscht; de doctrinair partij, welke enkel zocht het ministerie te dwarsboomen, heeft haar doel niet bereikt, zoodat bij slot van rekening niemand tevreden is.

De herziening zou door eene transactie of overeenkomst van alle partijen tot stand komen; ongelukkig is het de conservatieve partij alleen, welke van hare beginselen heeft moeten afstand doen om tot de noodige meerderheid te geraken. Minister Beernaert komt de eer toe, het ondernomen werk in weerwil van den grootsten tegenstand voltooid te hebben; wij gelooven echter, dat hij, door de treurige ondervinding wijs geworden, eene tweede herziening gaarne aan anderen zal overlaten. Meermalen heeft hij zijne teleurstelling en zijn wrevel over de houding der liberalen openlijk uitgesproken, en het zal niemand verwonderen, indien hij na het voltrokken werk de leiding der regeering aan jongere handen toevertrouwt.

Spanje. — De Koningin-regentes Christina heeft besloten, teneinde een wensch van haren overleden gemaal te vervullen, in het Escuriaal eene Universiteit op te richten, waar de wetenschappen in streng Christelijken zin zullen onderwezen worden.

In genoemd paleis is reeds een college voor Augustijner monniken gevestigd, dat *Collegio Real de Alfonso XII* heet. Thans zal er nog een tweede college bijkomen, dat den naam *Collegio Real de Maria Christiana* zal dragen. Over beide colleges zullen dan de verschillende faculteiten verdeeld worden,

De kosten zullen door de Koningin-regentes uit eigen middelen worden bestreden.

Oostenrijk - Hongarije. — Jl. Dinsdag, 12 Sept. was het 22 jaar geleden, dat aan de bevolking van het Noord-Oosten van het Oostenrijksch-Hongaarsch rijk beloofd werd, dat keizer Franz Jozef tot Koning van Bohemen gekroond zou worden. De JongCzechen hebben zich voorgenomen dezen dag in openbare vergaderingen te protesteeren tegen het feit dat deze belofte niet nagekomen is. De regeering, die wanordelijkheden vreesde, heeft deze vergaderingen verboden en 4 bataljons infanterie naar Weenen doen komen om de orde te handhaven.

Zwitserland. — Te Lausanne is een internationaal Congres tot bestrijding van de onzedelijke lectuur geopend, dat drie dagen zal duren. Besproken worden: de toestand der verschillende landen onder dit opzicht; het gevaar, dat er gelegen is in het uitvoerig beschrijven van misdaden en onzedelijke voorvallen door zekere dagbladen; de taak der wetgeving te dezer zake; het vestigen van eene internationale commissie van toezicht tegen de obscène litteratuur; het bevorderen van goede volksbibliotheken.

Bulgarie. — Toen Ferdinand van Bulgarije, na de begrafenis van hertog Ernst van Coburg bijgewoond te hebben, in zijn land wilde terugkeeren, werd hem door zijn eigen politieagenten en ambtenaren de toegang geweigerd. Daar de vorst nl. uit besmette streken kwam, moest hij met zijn jacht in quarantaine blijven liggen.

Servie. — Koning Alexander heeft een daad verricht, die het geheele land grootelijk verrast heeft en veelal instemming vond. Hij is namelijk onlangs te Topola een grooten lauwerkrans gaan leggen op de graftombe van prins Alexander Karageorgevitch, den tegenstander van de dynastie der Obrenowick's, waartoe koning Alexander behoort. De jonge Koning sprak daarbij het volgende: Wij leggen hier dezen krans neder, ter herinnering en ter eere van den man, die het eerst het vaandel verhief voor de bevrijding en vrijheid van Serviё. Moge hij steeds in roemvolle nagedachtenis blijven voortleven!" Deze woorden hebben, gelijk reeds gezegd is, in geheel Serviё een diepen indruk gemaakt.

Amerika. — Over Mgr. Satolli schrijft de *Catholic Times* van Philadelphia het volgende echt Amerikaansche stukje:

„Voor zijne briefwisseling bedient Mgr. Satolli zich van de schrijfmaschine, voor welke hij eene grenzenlooze bewondering heeft. Hij is zeer volhardend en bedient zich dan ook reeds met de meeste vaardigheid van dat verhuftige werktuig. Het is hem ook van veel dienst geweest, om de Engelsche taal vlug aan te leeren.

„De Amerikaansche bladen zijn voor hem eene bron van onophoudelijke verwondering. De eindelooze *reportage*, waarvan hij het onderwerp en het voorwerp is geweest sedert zijne aankomst, heeft hem met eene ware verbazing geslagen. Nu is hij eraan gewend. Hij heeft een groot pak bladen naar Rome gezonden, die artikelen over zijne zending bevatten.

„Mgr. Satolli, die reeds onze groote schrijvers in hunne eigen taal leest, neemt, les in de uitspraak, legt zich op de gewone spreektaal toe en denkt wel in staat te zijn, voor het einde van het jaar eene groote redevoering in het Engelsch te houden.

„De Romeinsche prelaat bewondert de Amerikaansche staatsinstelling hoog. Met de geschiedenis der groote Republiek is hij vertrouwd, want hij heeft zich op deze studie dadelijk na zijne aankomst in Amerika toegelegd. Bij alle gelegenheden drukt hij zijne hoogachting jegens de bevolking der Vereenigde Staten uit.

„Natuurlijk diep overtuigd van de waarheid der Katholieke leer, is hij vol achting jegens degenen, die te goeder trouw eene andere overtuiging hebben dan hij.

„In één woord, hij is geheel in den Amerikaanschen geest opgegaan en heeft aller sympathie en eerbied in die mate gewonnen, dat de aartsbisschop Ryan van Philadelphia, die sterk aan de opportuniteit zijner zendig twijfelde, thans wel heeft moeten erkennen, dat zijne komst hier te lande een der gelukkigste gebeurtenissen is geweest van de geschiedenis der Katholieke Kerk in Amerika.

Afrika. — Uit den Congo ontvangen berichten bevestigen, dat Emin-pacha vermoord is. De moord is geschied op slechts vier dagreizen afstands van Stanley-falls door dezelfde Arabieren, die de expeditie Hodister vermoord hebben, de expeditie-Jacques trachtten uit te moorden en onlangs door de Belgen zoo deerlijk verslagen zijn. Emin's dagboek, dat hij geregeld placht bij te houden, is thans in handen van een Belgisch officier; uit de omstandigheid, dat het met 31 Dec. '92 eindigt, maakt men op, dat hij op Nieuwjaarsdag vermoord is. Een twintig of dertig ton ivoor, die hij met zich voerde, en die hij waarschijnlijk uit de bergplaatsen in de Equatoriaal-provincie is gaan halen, waar hij het moest achterlaten, toen Stanley hem kwam bevrijden, zijn door de Arabieren meegenomen.

Emin was een Pruisische Israeliet Schnitzler geheeten en geboren in Maart 1840 te Oppeln, in Silezië. Hij studeerde in de medicijnen, ging in Turkije tot den Islam over, nam den naam Emin aan, huwde de dochter van een rijken Turk en kreeg den titel van pacha. Daarna trok hij als fortuinzoeker naar Egypte, waar generaal Gordon hem tot chef van den geneeskundigen dienst en later tot gouverneur van Soedan benoemde. Toen de Magdisten het hem daar na Gordon's dood te benauwd maakten, werd hij door Stanley bevrijd, doch Emin keerde niet naar Europa terug uit vrees voor vervolging wegens bigamie; hij had nl. in Afrika eene negerin tot zich genomen, wier kind thans in Duitschland wordt opgevoed.

MEJORES TIEMPOS VENDRÁN

"Puede esperar un porvenir mas brillante."

La sentencia arriba citada forma parte de una carta que Don Angel M. de Panillos ha escrito á los sucesores de Moreno Miguel, farmacéuticos en Madrid.

Que haya un hombre que pueda anticipar mayor felicidad en el futuro que la que ha gozado en el pasado es un hecho sobre el que pueden felicitarle sinceramente sus amigos. Porque, ¿qué es la vida sino es por el placer y alegría que nos trae? Ser descargado de un peso, estar libre de ansiedades, ser aliviado de algun dolor, son cosas semejantes al desaparecer las nubes del cielo después de los dias de tormenta y horror.

La carta entera es como sigue: "Hace algun tiempo" — dice el que la suscribe — "que estando en uno de sus establecimientos consulté á V. acerca de las medicinas que podrian curar más pronto y eficazmente una enfermedadpertinaz, del estómago de la que habia venido padeciendo por largo tiempo, habiendo probado sin éxito alguno infinidad de medicinas de todas clases.

"Sabrá V. que por su firme recomendación decidí hacer uso del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y ahora me apresuro á dar á V. las más sinceras gracias por su consejo, puesto que es á este Jarabe que debo la más completa cura de tan terrible enfermedad, para la que habian sido inútiles todos los demás remedios.

"Gracias al Jarabe de la Madre Seigel, puedo dedicarme ahora á mi trabajo, y *gozo de la vida nuevamente en plena juventud. Puedo esperar un porvenir más brillante* libre del continuo sufrimiento á que parecía destinado.

"No sé si podrá V. comunicar la espresión de mi gratitud á los propietarios del Jarabe al que debo mi restablecimiento. Pero si le fuera posible comunicárselo le estaré á V. aún más agradecido.

"Suyo, etc. (fdo.), Angel M. de Panillos."

El farmacéutico citado, que es uno de los más respetables de España, no perdió tiempo en participar á los propietarios del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, el deseo y sentimientos de su corresponsal, enviándoles copia de la carta que dejamos trascrita. Se alegraron, aunque no se sorprendieron, del resultado producido por el uso de su medicina en el caso mencionado.

La enfermedad era indigestión y dispepsia, lo que no es peculiar á ninguna nación ó país, pero que es el origen de pesar y sufrimiento incalculable por toda la extensión del mundo civilizado. Verdaderamente casi se puede decir que es la enfermedad *única*, tanto más cuanto que otras afecciones tales como reuma, afección al hígado y riñones, bronquitis, tisis, postración, nerviosa, insomnia crónico y jaquecas, están ahora reconocidas por las autoridades médicas más eminentes de ser nada másque el resultado y por lo tanto los síntomas, del entorpecimiento y embargo de las funciones del estómago, que es la fuente de toda fortaleza en la vida física. *Abolir la causa es siempre equivalente á librarse del efecto.*

Este remedio cuyo uso es cada dia mayor en España cura la indigestión y dispepsia y anula su continuación como ninguna otra preparación ha podido hacer. Se destina á este objeto y solamente á él.

Podemos añadir que farmacéuticos de tal reputación como los mencionados en la carta, nunca hubieran recomendado, una medicina de cuyos méritos no se hubieran cerciorado ántes; y tanto su agradecido corresponsal como el público en general que lea su franca y persuasiva carta y se aproveche de ella, no podrán ménos de agradecerles el haberles llamado su atención hacia el Jarabe.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geve van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.